

שטרייכר, יוליוס (1885-1946)

(Julius Streicher). מנהיג נאצי ואנטישמי קיצוני. ש' נולד ליד אוסבורג שבשווביה (Swabia), היה מורה בבית-ספר יסודי, השתתף במלחמת-העולם הראשונה וזכה בעיטורים. ב-1919 היה ממייסדי המפלגה הגרמנית-הסוציאלית אך כעבור זמן מה צירפה למפלגה הנאצית. ב-1928-1940 היה גאוליטר של פרנקוניה, ב-1924-1932 היה חבר בית-הנבחרים של באוואריה ואחר-כך חבר הרייכסטאג, השתייך לחוג ההנהגה של המפלגה הנאצית, היה ממקורביו של היטלר והגיע לדרגת אוברגרופנפירר בס"א.

ש' בלט כאחד האנטישמים הקיצוניים ביותר במפלגתו. ב-1923 יסד בנירנברג את העיתון 'דר שטירמר', היה עורכו ומ-1935 גם בעליו, והוא שנתן לעיתון עת הקו האנטישמי-הפורנוגרפי שאיפייין אותו, ושאף השלטונות הנאציים נאלצו לא אחת להסתייג מפרסומיו ואף לסוגרו זמנית. בנירנברג מעוזו פעל ש' לאסור על היהודים לבקר במסעדות ובבתי-קפה, וניסה לשכנע את העיריות שבמחוז פרנקוניה להקים מחדש את הגטאות. בראשית שלטון הנאצים מונה ש' לראש ה'וועד המרכזי להגנה מפני תעמולת הזוועות והחרם של היהודים', והוא שאירגן את 'חרם אחד באפריל' 1933. ש' היה גם ממחוללי חוקי נירנברג ומיזמיהם, וכבר ב-1938 דרש, בכתבה 'מלחמה באוייב העולם' להשמיד כליל את העם היהודי.

במרס 1940 הושעה ש' מתפקידו בעקבות חקירה של בית-המשפט העליון של המפלגה על מעורבותו בלקיחת שוחד בקשר ל'אריזציה' של מפעלים ועסקים. ואולם, גם אחר-כך בלט ש' כאחד הממריצים הראשיים של האנטישמיות הלוחמנית.

בתום המלחמה ניסה ש' להסתתר בכמה זהויות שאולות. שבועיים אחרי כניעת גרמניה נתפס, מחופש לצבע, בידי האמריקנים. הוא היה אחד הנאשמים במשפט פושעי המלחמה העיקריים בבית-הדין הצבאי הבין-לאומי בנירנברג (ראה משפטים). בפסק-דינו קבע בית-הדין, כי '25 שנה הטיף ש' בנאומים ובכתב לשנאת היהודים, ונודע ברבים כ"אוייב היהודים מספר אחד"'. במאמר פרי-עטו שפירסם ש' ב-25 בדצמבר 1941 כתב ש':

'אם רוצה מישהו לשים קץ להמשך קיומו של הדם היהודי, שהוא קללה משמיים, אין לו אלא דרך אחד בלבד: לעקור משורש ולחסל כליל את העם הזה, את זרע השטן הזה, מבלי השאיר לו שריד.'

בית-המשפט גזר על ש' עונש מיתה, והוא נתלה ב-16 באוקטובר 1946.